

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 668 din data de 02.10.2019

Dosar nr.: 152/2018

Petiția nr.: 1237/06.03.2018

Petent: Consiliul Național al Persoanelor Vârstnice

Reclamat:

Obiect: afirmații defăimătoare la adresa persoanelor vârstnice

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

Consiliul Național al Persoanelor Vârstnice cu sediul în București, str. George Vraca, nr.9, et.1, sector 1

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamaților

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul reclamă afirmații defăimătoare la adresa persoanelor vârstnice, publicate pe blogul personal.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin adresa înregistrată sub nr. 1237/16.03.2018 a fost solicitat petentului, completarea petiției cu menționarea domiciliului/adresei de corespondență a reclamatului.

6. Prin adresa înregistrată sub nr. 1467/16.03.2018 s-a solicitat Direcției Generale de Evidență a Persoanelor - Municipiul București, furnizarea datelor de identificare ale reclamatuluitrimite răspuns la solicitare prin adresa înregistrată sub nr. 2079/12.04.2018, prin care comunică faptul că nu a fost identificată persoana căutată.

7. Prin adresa înregistrată sub nr. 1698/27.03.2018, petentul depune completări la petiție.

8. Prin adresa înregistrată sub nr. 2218/16.04.2018 se revine solicitării privind furnizarea datelor de identificare ale reclamatului.

9. Prin adresa înregistrată sub nr. 2474/26.04.2018 Ministerului Afacerilor Interne – Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date, comunică date de identificare ale părții reclamate.

10. Prin adresa înregistrată sub nr. 2857/15.05.2018 au fost citate părțile, pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 05.06.2018.

11. Procedură legal îndeplinită.

12. La termenul stabilit, ambele părți au fost prezente.

13. Prin adresa înregistrată sub nr. 3890/15.06.2018 partea reclamată depune punct de vedere, care este comunicat petentului prin adresa înregistrată sub nr. 4015/20.06.2018.

14. Prin adresa înregistrată sub nr. 4371/15.06.2018 petentul depune punct de vedere, care este comunicat părții reclamate prin adresa înregistrată sub nr. 4516/12.07.2018.

15. Prin adresa înregistrată sub nr. 4824/27.07.2018 partea reclamată depune concluzii scrise.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

16. Prin sesizarea înregistrată la CNCD sub nr. 1237/06.03.2018, petentul învederează că în data de 18.02.2018, partea reclamată a publicat pe blogul personal, umilind persoanele în vârstă, următorul text: *“Pe gură, printre cariile dentare, le ies înjurături spurcate, iar prin orbitele ochilor li se revarsă ura patibulară. Pe mâini le-au crescut solzi și gheare, de șopârle răpitoare. Dacă ar putea, te-ar sfâșia și ar pune sare. Infectați cu microbul bolșevismului gregar, sunt în stare să-și tragă în groapă, odată cu ei, copiii, nepoții și strănepoții. Nici iarba nu merită să crească în urma lor, căci doar ei amușinează pericolul fiarei – indiferent că se numește Soros, Binomul sau Statul Paralel. Nu, aceste viermoșenii râncede nu merită compasiune! Nu sunt ca buncii mei, nu seamănă cu bătrânii demni ai uliței mele! Au avut la dispoziție o viață întreagă să priceapă rosturile trecerii prin această lume și n-au înțeles nimic. Și nu-mi spuneți că mă leg de știrboșeniile lor! Nu sărăcia îi face să-și arate cariile, ci ura și prostia. Dacă ar avea o minimă decență, nu și-ar exhiba cavernele dentare în apărarea cavernelor morale”.*

17. Se specifică faptul că “modelul” de prezentare a persoanelor în vârstă nu este singular în media și cere Consiliului să analizeze și decidă cu maximum de exigență pentru a diminua insultele și jignirile aduse bătrânilor.

18. Referitor la punctul de vedere al reclamatului, se menționează că acesta, pus în fața sesizării, dă o cu totul altă interpretare față de ceea ce emană textul postat, iar în timpul ședinței de audiere nu a avut o atitudine decentă față de vârstnici, ci mai degrabă una agresivă.

Susținerile părții reclamate

19. Prin punctul de vedere depus și înregistrat sub nr. 3890/15.06.2018, se arată că petiția este afectată din start de o eroare materială care îi atrage nulitatea absolută și anume faptul că textul nu a fost publicat pe blogul personal deoarece nu deține un astfel de blog, ci a fost postat pe contul de facebook care-i aparține.

20. Se specifică faptul că textul se referă strict la cele trei-patru persoane care proferau injurii scabroase de nereprodus, la adresa unor manifestanți pașnici. Dacă vreuna dintre cele trei-patru persoane vizate se simte insultată, jignită sau calomniată de limbajul folosit, se poate adresa instanțelor civile.

21. Prin concluziile scrise partea reclamată reafirmă faptul că reprezentantul C.N.P.V. face eforturi titanice să extindă vorbele sale de la câteva persoane la o mulțime nesfârșită de vârstnici.

22. Se solicită respingerea petiției ca neîntemeiată.

VI. Motivele de fapt și de drept

23. **În fapt**, Colegiul director reține că petentul reclamă afirmații defăimătoare la adresa persoanelor vârstnice, postate pe contul de facebook personal al părții reclamate.

24. **În drept**, în soluționarea prezentei sesizări apreciem că sunt incidente următoarele texte de lege:

➤ art. 10 și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale;

➤ art. 1 alin. (3), art. 16, art. 29 și art. 30 din Constituția României, revizuită în 2003;

➤ art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

25. Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării raportată la aprecierile reclamatului, obiect al prezentei sesizări. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest caz s-a depășit limita libertății de exprimare și, în consecință, se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit.

26. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie :

- **să fie prevăzută de lege** (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),
- **să urmărească un scop legitim**,
- **să fie necesară într-o societate democratică** și
- **să fie proporțională cu scopul urmărit** (Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

Ingerința să fie prevăzută de lege

27. **Prima cerință**, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborate cu art. 2 alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciam că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile**, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

28. Raportat la **scopul legitim urmărit** prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare, se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România, indiferent de naționalitatea, etnia sau religia acestora.

29. Protecția demnității unei persoane aparținând unui grup minoritar, constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcarea demnității umane, ca drept constituțional protejat, declarațiile, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură pe criteriul etnic și religios,

- or, un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup de persoane legat de apartenența la un grup etnic – astfel cum prevede art. 15 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

30. **Colegiul director constată că primele două condiții** (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) **pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.**

Necesitatea ingerinței

31. Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.

32. În acest demers, Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase” („pressing social need”).

33. Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar **autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei „nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere** (Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.)

34. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o „margine de apreciere” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „nevoi sociale presante”. Marginea de apreciere se va stabili potrivit standardelor minime ale CEDO. (vezi Handyside v. United Kingdom par. 48 și par. 49).

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

35. În scopul de a determina dacă respectivele declarații, obiect al prezentei sesizări, constituie un discurs de incitare la ură, Colegiul director va examina: **obiectivul urmărit de partea reclamată, contextul în care a avut loc, conținutul postării, modul de publicare a articolului, rolul în societate al persoanei, autor al afirmației.**

Obiectivul urmărit de reclamat

36. Obiectivul urmărit este important: au dorit aceștia să disemineze opinii legate de o anumită comunitate ori a urmărit doar informarea publicului asupra unui subiect de interes public (vezi Jersild c. Danemarca)? La acest punct, Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina, acest aspect neavând relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

37. Colegiul director apreciază că în speța de față, articolul nu a avut rolul de a informa publicul și nici nu s-a urmărit acest aspect, rolul postării respective necontribuind la nici o formă de dezbatere publică capabilă să conducă la un progres al relațiilor umane ci la ofensarea gratuită a unei comunități, iar forma de expresie folosită incită, promovează ura bazată pe intoleranță.

Contextul în care au fost făcute afirmațiile

38. Afirmațiile au fost făcute în cadrul unei postări pe contul de facebook personal al părții reclamate, în contextul participării la manifestațiile publice a unor categorii de persoane.

39. Prin susținerile sale, partea reclamată arată faptul că acesta este modul său de exprimare, apreciind că, deși ar putea părea ofensator, textul se referă strict la cele trei-patru persoane care proferau injurii scabroase de nereprodus, la adresa unor manifestanți pașnici, dar care se încadrează în limitele libertății de exprimare, nefiind de natură a incita sau a discrimina.

Conținutul postării

40. Partea reclamată a postat următorul text: *“Pe gură, printre cariile dentare, le ies înjurături spurcate, iar prin orbitele ochilor li se revarsă ura patibulară. Pe mâini le-au crescut solzi și gheare, de șopârle răpitoare. Dacă ar putea, te-ar sfâșia și ar pune sare.*

Infecțați cu microbul bolșevismului gregar, sunt în stare să-și tragă în groapă, odată cu ei, copiii, nepoții și strănepoții. Nici iarba nu merită să crească în urma lor, căci doar ei amușinează pericolul fiarei – indiferent că se numește Soros, Binomul sau Statul Paralel. Nu, aceste viermoșenii râncede nu merită compasiune! Nu sunt ca buncii mei, nu seamănă cu bătrânii demni ai uliței mele! Au avut la dispoziție o viață întreagă să priceapă rosturile trecerii prin această lume și n-au înțeles nimic. Și nu-mi spuneți că mă leg de știrboșeniile lor! Nu sărăcia îi face să-și arate cariile, ci ura și prostia. Dacă ar avea o minimă decență, nu și-ar exhiba cavernele dentare în apărarea cavelor morale”.

Modalitatea de publicare a articolelor

41. În apărarea sa, partea reclamată arată faptul că articolul respectiv a fost publicat pe o rețea de socializare, stilul folosit putând fi apreciat ca incomod ori agresiv, însă aceasta este literatura sa, modul său de exprimare.

42. Prin jurisprudența sa, C.N.C.D. a reținut faptul că, „pagina de Facebook constituie o pagină personală susceptibilă de a fi vizualizată de către mai mulți prieteni, iar în acest caz informația difuzată capătă un **caracter public**. Facebook nu este un spațiu privat comparabil cu o cutie poștală electronică. Cutia poștală electronică poate fi controlată din punctul de vedere al informației transmise, în schimb Facebook este o rețea socială deschisă, un spațiu de expresie publică și planetară. În cazul Facebook, oricând există o mică parte a conținutului care se face vizibilă pentru public. Deseori, persoanele nu-și cunosc exact parametrii peretelui său privat de pe Facebook, existând posibilitatea ca o persoană să transmită informații de pe contul de Facebook al unei alte persoane la care are acces.”

43. Cu privire la postările de pe facebook, C.N.C.D. s-a mai pronunțat asupra unor texte ori susțineri publicate pe rețeaua de socializare ori bloguri, apreciind faptul că aceste medii de informare sunt spațiu public fiind întrunită cerința impusă de art. 15 din OG nr. 137/2000 „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.” Prin sentința nr. 21/1701.2013, Curtea de Apel Târgu Mureș a menținut hotărârea CNCD nr. 60/22.02.2012, Astfel Curtea a reținut, legat de caracterul public al faptei, faptul că rețeaua de socializare facebook nu poate echivala, sub aspectul controlului mesajelor difuzate cu o căsuță poștală electronică. Profilul de facebook, chiar dacă este accesibil doar prietenilor, adică unui număr restrâns de persoane, tot public este, oricare dintre prieteni putând distribui informațiile postate de către titularul paginii, aspecte pe care reclamatul le cunoștea.

44. În cazul de față, caracterul “public” este dat chiar de profilul părții reclamate, acesta putând fi vizualizat de orice persoană nefiind necesar acceptul posesorului contului respectiv.

45. În plus, postarea părții reclamate a fost preluată de o serie de publicații, fiind accesibilă unui număr mare de cititori.

Rolul în societate a persoanelor, autori ai afirmațiilor

46. Din perspectiva analizei limitelor libertății de exprimare, rolul, poziția autorului declarației supusă controlului este determinantă. Partea reclamată este scriitor, apreciind faptul că se bucură de o garantare a drepturilor sale chiar de către OG 137/200, respectiv art. 1, alin. 2, lit d, pct (vii), (viii) și lit. e.

47. În cazul scriitorilor există o libertate de exprimare mai largă, însă nu pot fi acceptate stereotipuri legate de criteriul etnic ori de apartenența la o comunitate.

Concluzii

48. Colegiul director, reiterează faptul că, libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și plurale. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării. În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. **Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.**

49. Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra limitei libertății de exprimare și încălcarea dreptului la demnitate umană a persoanelor vârstnice, urmând a analiza întreg articolul și exprimările utilizate.

50. În nenumăratele decizii asupra libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că acest drept „**acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și acele care șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.** (CEDO, Lingens c. Austriei).

51. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că **“libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirilor personale. Subiect al paragrafului 2 al Articolului 10, Libertatea de expresie include „nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență [de opinia publică] ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.”** (CEDO, între altele, Lingens vs. Austria, Oberschlick vs. Austria, Sunday Times vs. U.K., Observer și Guardian vs. U.K., Castells vs. Spania, Thorgeirson vs. Islanda, Jersild vs. Danemarca, Goodwin vs. U.K., De Haes și Gijels vs. Belgia, Dalban vs. România).

52. Deși partea reclamată este scriitor, iar libertatea de gândire și de exprimare este garantată, se impun anumite limite în libertatea de exprimare. Manifestarea gândurilor și ideilor sale nu s-a făcut într-o operă literară, ci a fost postată pe profilul său, reprezentând opinia sa asupra unui subiect de interes public. Practic, limitările apreciate a fi necesare se referă la modul în care a înțeles să își exprime propriile idei, nu modul în care gândește cu privire la un anumit subiect.

53. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care aceasta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice. De aici decurge poziția privilegiată acordată liberei discutări a chestiunilor de interes general și în particular libertății presei, atunci când aceasta intră în conflict cu alte valori pe care statul le poate în mod legitim apăra.

54. **Apreciem că, în speța de față se impune interferența statului în limitarea libertății de exprimare, partea reclamată urmărind să sublinieze anumite aspecte apreciate ca negative, însă modul în care au fost formulate afirmațiile a condus la lezarea demnității unei categorii defavorizate, vârstnicii, la crearea unui sentiment**

de inferioritate cu atât mai mult cu cât au fost atinse aspecte legate de demnitate și opțiuni ale persoanelor vizate.

55. Trebuie avute în vedere stereotipurile, atât cele pozitive, cât și cele negative, atât de către societate în general cât și de jurnaliști, rolul acestora fiind deosebit de important în formarea unei societăți care își respectă toți semenii săi, fără nici un fel de deosebire.

56. Libertatea de exprimare este un drept recunoscut de societate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului statuând deseori, pe baza jurisprudenței sale bine stabilite, că presa joacă un rol esențial într-o societate democratică, dar ea nu trebuie să încalce anumite limite care țin în plus de protecția reputației și drepturilor celorlalți.

57. Garanția oferită jurnaliștilor de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, după cum a subliniat Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin jurisprudența sa (a se vedea cauza Stângu și Scutelnicu împotriva României, par. 49 și 51), este subordonată condiției ca cei în cauză să acționeze cu bună credință, în sensul de a furniza informații exacte și demne de credit, cu respectarea deontologiei jurnalistice.

58. Prin modul în care au fost făcute afirmațiile, a fost atins un criteriu de discriminare, și anume cel al vârstei.

59. Exprimările folosite creează o atmosferă ostilă, fiind încălcat dreptul la demnitate.

60. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură afirmațiile părții reclamante au o natură discriminatorie, astfel cum este prevăzut în art. 2 alin.1 al O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

61. Art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare prevede "Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice".

62. Potrivit art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist - șovină, de instigare la ură rasială sau națională ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia”.

63. În doctrina de specialitate privitoare la dreptul la opinie și exprimare, precum și exercitarea acestuia, se remarcă, sub acest aspect, că Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice (publicat în Colectia de Legi și Decrete IV/1974) prin art. 19 alin. 3 stabilește că „exercițiul libertății de exprimare comportă îndatoriri speciale și responsabilități speciale și că poate fi supusă anumitor **restricții care trebuie să fie expres stabilite prin lege și sunt necesare: respectul drepturilor sau reputației altora; salvagardării siguranței naționale, ordinii publice, sănătății sau moralității publice**”.

64. Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în art.10 că: "orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare" și precizează în mod expres limitele acestui drept în alineatul 2 al aceluiași articol: "exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei) ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora."

65. Având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director constată că se întrunesc cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare prevăzute de art. 2 alin. 1 și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

66. Raportat la fapta de discriminare constatată, Colegiul director dispune sancționarea cu amendă contravențională în cuantum de 5.000 lei a părții reclamate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate constituie fapte de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată;
2. Aplicarea amenzii contravenționale în valoare de 5.000 lei, în sarcina părții reclamate, potrivit art. 2 alin.11 și art. 26 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată coroborat cu art. 8 din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Amenda se va achita la **Administrația Finanțelor Publice București**, conform **Ordonanței nr. 2 din 12 iulie 2001 privind regimul juridic al contravențiilor**. Contravenientul este obligat să trimită dovada plății amenzii către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (cu specificarea numărului de dosar) în termen de 15 de zile din momentul în care constituie de drept titlu executoriu, conform art. 20 alin. 10 al **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA – Membru

SANDU TATIANA VERONICA – Membru

Motivată și tehnoeditată I.D./F.L.I.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.